

מה בפרשה? ובהפטרה?

'מה?'
לילדים
בעמ'
6-7

נהנה לקרוא את
העלון?

השתתפותך
בהמשך ההדפסה
וההפצה, תאפשר
לך ליהנות גם
בשבוע הבא!

קראו והכירו ב-7 דקות!

פרשת אחרי מות-קדושים

פרשת אחרי מות

פרשה זו עוסקת בתיאור עבודת בית המקדש ביום הכיפורים. איסור שחוטי חוץ מצוות כיסוי הדם ואיסורי עריות.¹

בפרשה זו עשרים ושמונה מצוות

- שתי מצוות עשה: סדר עבודת יום הכיפורים במקדש, כיסוי דם הקורבנות.
- עשרים ושש מצוות לא תעשה: כניסה למקדש שלא לצורך; שחיטת קדשים מחוץ לעזרה; קרבה לאחת מכל העריות; ביאה על האם, אשת האב,³ האחות,⁴ בת הבן/הבת,⁵ הבת, אחות בת אביו/אמו, אחות האב/האם,⁶ אחי האב, אשת אחי האב, אשת⁷ הבן/האח, אישה וביתה⁸ בת בנה/בת ביתה, אישה ואחותה,⁹ נידה; עבודה למולך;¹⁰ משכב זכור; משכב בהמה.¹¹

¹ מלבד סדר עבודת הכהן לא פירטתי מעבר לתיאור המצוות המנויות בפרשה.
² עונשו של העובר, כרת. רש"י (יז, ח) מביא שאם אחד שחט בהמת קדשים מחוץ לעזרה וחברו העלה אותה קרבן, שניהם בכרת.
³ גם לאחר מות האב (רש"י יח, ח).
⁴ גם בנולה שלא מנישואין, וכן במקום בו נישא אביו באיסור ומצריכים אותו לגרשה - כגון ממזרת או נתינה (כינוי לצאצאי הגבעונים שתגייירו בימי יהושע בן נון - תקופת ההתנחלות) האסורים בנישואין עם בית ישראל (רש"י שם, ט).
⁵ מדובר מביתו מאנוסתו, אך ביתו מאשתו נכללה באיסור של 'אשה ובתה' (רש"י שם, י).
⁶ האיסור הוא בין באחים מן האב ובין באחים מן האם, אך אשת אחי האב אסורה רק באחיו מן האב (רש"י כ, יט).
⁷ אך באנוסה/שפחה/נכרית הקשורה לבנו, אין איסור ערוה (רש"י שם, טו).
⁸ רש"י (שם, יז) מביא שאיסור זה רק בנשא אדם אשה ואז רוצה לשאת את ביתה. אך אם בא על אשה באונס, רשאי הוא לשאת את בתה.
⁹ בפרשת קדושים מביא רש"י (כ, יד) שהאשה ראשונה שנישאה בהיתר לא תומת, ומעמיד את דברי הפסוק המזהיר על מיתת שתיהן במקרה שנשא את חמותו (שכבר אסורה לו) ואימה.
¹⁰ נישואי שתיהן כאחת, או נישואי אחות אשתו לאחר גירושי הראשונה - אך לאחר מותה מותר (רש"י שם, יח).
¹¹ עבודה זרה זו התבצעה בהעברת בנו ברגליו בין שני מדורות אש.
¹² בפרשת קדושים מובא שגם הבהמה תיהרג. רש"י (שם, טו) מבאר הטעם שעל ידה אירע החטא. דבר זה מלמדנו קל וחומר לאדם שאירע על ידו חטא לחבירו.

בעזרת ה' העלון מופץ בלמעלה מ-90 מוקדים ב: אשקלון, בית שמש, ביתר עלית, בני ברק, טלז סטון, ירושלים, מודיעין, מודיעין עלית, ראש העין.

לעילוי נשמת הרב ירחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל
לזכות חטופי עזה במלחמה בתוך כלל ישראל הזקוקים ומצפים לישועת ה'.
ולעילוי נשמת הילדה הטהורה חיה מרגלית בת צבי חנוך, הקדוש אלכסנדר בן נינה הי"ד, הקדוש בצלאל דוד בן שי הי"ד ומשה הכהן בן מיכל.

פרשתנו פותחת בדברי ה' אל משה: **"אחרי מות שני בני אהרן¹² בקרבנתם לפני ה' וימותו"**.

ה' מזהיר את אהרן שלא יבוא שלא לצורך¹³, ומפרט את סדר עבודת המקדש ביום הכיפורים: בזמן העבודה בתוך בית המקדש, יהיה לבוש בגדי לבן ובכל פעם שיחליף בגדיו יטבול ויקדש ידיו ורגליו. לאחר קרבן התמיד של שחר, הוא נוטל משל ציבור שתי שעירי עיזים לחטאת ואיל אחד לעולה, ומשלו הוא מביא פר לחטאת. את שני השעירים מעמיד בפתח האוהל ועושה גורל: אחד לה' - חטאת, והשני לעזאזל לכפר על העם. אהרן יקריב את פר החטא¹⁴ וישחטנו. לאחר מכן ייקח מחתה מלאה גחלים ממזבח העולה ועליו ישים מלוא חופנים קטורת, ויניחה בתוך בית קודשי הקודשים מול הכפורת. כעת ייקח מדם הפר ויזה באצבעו פעם אחת אל פני הכפורת לכיוון מעלה, ושבע פעמים למטה. לאחר מכן ישחט את שעיר החטאת ויזה מדמו כדרך שעשה בפר החטאת¹⁵. בנוסף יזה מדם הפר והשעיר גם על הפרוכת מבחוץ. בכל זמן עבודתו לא יהיה במשכן אדם נוסף. אהרן יצא אל מזבח הקטורת וייתן מדם שניהם על קרנות המזבח, ולאחר מכן יזה שבע פעמים: **"וטהרו וקדשו מטמאות בני ישראל"**. כעת יקריב אהרן את השעיר שעלה בגורל לעזאזל, ויתוודה עליו את עוונות העם. את השעיר הוא שולח למדבר בידי אדם שזומן לכך, והלה ישליכנו מצוק העזאזל¹⁶. אהרן יכנס למשכן להוציא את כף המחתה ואז ירחץ ויחליף¹⁷ לבגדי זהב בהם יעשה את עבודת אילו ואיל העם העולים לעולה, ויקטיר על המזבח את אמורי¹⁸ החטאות.

המשלח את השעיר מכבס בגדיו שנטמאו, רוחץ עצמו וחוזר למחנה. את פר ושעיר החטאת מוציאים אל מחוץ למחנה - שם ישרפו כליל. השורף אותם, טעון כיבוס בגדים וטבילה קודם שיוכל לשוב למחנה.

ה' מצווה לשמור את יום העשירי בחודש תשרי בשבייתה מוחלטת ממלאכה ובתענית, ומצווה כי כפרת יום הכיפורים תיעשה רק על ידי כהן גדול שנמשח בשמן.

בסיום פרשת העריות¹⁹ מורה הקב"ה: **"ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם"**, ומזהיר כי מעבר על חטאים אלו יביא לכך ש - **"תטמא הארץ... ותקיא הארץ את שביה"**. ה' מצווה את בית הדין לשמור שלא יעשו כן בני ישראל: **"ולא תטמאו בהם אני ה' אלוכם"**.

¹² רש"י (טז, א) מביא את דברי רבי אלעזר בן עזריה, שאם ברצונך להזהיר אדם מלעשות מעשה מסוים, מומלץ להוסיף לכך את הנזק שקרה לאדם אחר שלא שמע ועלול לקרות גם לו.

¹³ וימות כפי שקרה לבניו.

¹⁴ מתוודה פעם אחת על עוונותיו ועוונות ביתו, ופעם שנייה על עוונותיו ועוונות אחיו הכהנים.

¹⁵ הזיות אלו מכפרות על אלו שנכנסו למקדש בטומאה (רש"י שם, טז).

¹⁶ יש המזהים אותו עם הר מונטר שבמדבר יהודה, מזרחית לירושלים.

¹⁷ תמיד של שחר בבגדי זהב, פר ושעיר הפנימיים וקטורת בבגדי לבן - כמו בגדי כהן רגיל, עשויים משש (שאין ראוי לעבוד בבגדי זהב בבואו לכפר על חטא העגל שנעשה מזהב), אילו, איל העם וחלק מן המוספים בבגדי זהב, הוצאת כף הקטורת בבגדי לבן, יתרת המוספים, תמיד של בין הערביים וקטורת ההיכל בבגדי זהב. בכל פעם שהחליף בגדים, טבל הכהן הגדול. בגדי הלבן שהשתמש בהם הכהן נגזזים ולא נשמרים ליום הכיפורים הבא (רש"י שם, כג).

¹⁸ חלקים פנימיים של הבהמה שהכהן מקטיר לה' על גבי מזבח הנחושת הנמצא מחוץ למקדש.

¹⁹ מפורטת ברשימת המצוות בתחילת הביאור לפרשה זו.

פרשת קדושים

פרשה זו עוסקת במספר רב של מצוות שנאמרו לעם ישראל במעמד 'הקהל',²⁰ בנוכחות כל העם;²¹ ופירוט עונשי מוות וכתרת על איסורי עריות שנכתבו בפרשה אחרי מות.

בפרשה זו חמישים ואחת מצוות

- **שלוש עשרה מצוות עשה:** מורא הורים,²² הותרת פאה,²³ הותרת לקט,²⁴ הותרת עוללות,²⁵ הותרת פרט,²⁶ שפיטה בצדק,²⁷ תוכחה, אהבת רעהו, נטע רבעי ואכילתו,²⁸ מורא מקדש, כבוד חכמים והידור זקן,²⁹ תיקון מידות (משקולות) מדויקות, בית דין - מיתת שריפה.³⁰
- **שלושים ושמונה מצוות לא תעשה:** פנייה לאלוהים אחרים, עשיית פסל, אכילת נותר,³¹ לקיחת פאה/לקט/עוללות/פרט, גנבה,³² הכחשת ממון³³ ושבועה עליה, שבועת שקר בשם ה',³⁴ עשיקה,³⁵ גזילה,³⁶ הלנת שכר,³⁷ קללת אדם מישראל, הכשלת אדם,³⁸ עשיית עוול במשפט, משוא פנים,³⁹ רכילות, הפקרת חיי הזולת, שנאת יהודי, הלבנת פנים, נקימה⁴⁰ ונטירה,⁴¹ כלאי בהמה, כלאי זרעים, אכילת ערלה, אכילה על הדם,⁴² ניחוש,⁴³ עינון,⁴⁴ הקפת הראש⁴⁵ והשחתת הזקן,⁴⁶ קעקוע, העלאה באוב,⁴⁷ מעשה ידעוני,⁴⁸ הונאה במידות,⁴⁹ איסור קללת הורים, הליכה בחוקות הגויים.

²⁰ טקס שנערך בבית המקדש בחג הסוכות במוצאי שנת השמיטה, בו היו מתאספים כל העם ומלך מבית דוד היה קורא את כל ספר דברים.

²¹ **מדרש תורת כהנים.**

²² בציווי מורא הורים, מקדים הפסוק אם לאב מאחר ובדרך הטבע אדם ירא מאביו יותר מאימו. לעומת זאת בכיבוד הורים (**שמות** כ, יא) הקדים הפסוק את חובת כיבוד אב לאם, היות ודרך האדם לכבד את אימו יותר מאת אביו (**רש"י** יט, ג).

את מורא הורים מצמיד הקב"ה בציוויו לחיוב שמירת שבת, כדי ללמד שחובת כיבוד הורים לא כוללת מקום בו מורים לו לעבור על מצוות ה' - מאחר וגם הוריו חייבים בכבוד ה' (**רש"י** שם, שם).

²³ פאה מלשון קצה, כלומר קצה של השדה אותה מחויב בעל השדה להותיר עבור העניים, ולא לקצור אותה.

²⁴ אחד או שני שיבולים הנופלים בשעת קצירה (**ת"כ**, פאה ח).

²⁵ ענבים שגדלו בודדים ולא כחלק מאשכול.

²⁶ ענבים שנשרו בשעת בציר.

²⁷ לדון את חברו לכף זכות (**רש"י** שם, טו).

²⁸ בשלושת השנים הראשונות של האילן אסורים פירותיו באכילה ונקראים ערלה. בשנה הרביעית יש לפירות מעמד כמו מעשר שני, ומותרים באכילה בקדושה בירושלים או על ידי פדיית הקדושה והעברתה לכסף בו ירכשו מאכלים אחרים בירושלים ויאכלום בקדושה. פירות השנה הרביעיים מכונים 'נטע רבעי'.

²⁹ כלומר לכבד אדם זקן באמצעות קימה כאשר עובר בפניו וכדומה.

³⁰ מן התורה ישנם ארבעה אופנים בהם בית הדין מוציא אדם למיתה בעוברו על עברות מסוימות וידועות. אחד האופנים הוא שריפה פנימית של האדם באמצעות החדרת חוט של בדיל (סוג מתכת) רותח עד שמגיע לבני מעיו (**סנהדרין** נב).

³¹ כלומר איסור אכילת בשר קרבן לאחר הזמן שקצבה התורה לאכילתו.

³² מדובר בגניבת ממון. אך לא תגנוב שנאמר בעשרת הדיברות מוסב על גניבת אדם למטרת מכירתו לעבד (**רש"י** שם, יא).

³³ כלומר איסור טענת שקר שאיני חייב כסף לחברי הטוען שהלווה לי וכדומה.

³⁴ **רש"י** דורש מצמידות אזהרת הפסוקים, שאדם שגנב יבוא להכחיש מעשהו ואף ישבע על כך לשקר.

³⁵ הימנעות מתשלום שכר אדם שעשה עבורי מלאכה (**רש"י** שם, ג).

³⁶ לקיחת חפץ בכוח כנגד רצונו של האדם.

³⁷ פועל יום שמלאכתו מסתיימת עם בוא החשכה צריך לקבל את שכרו עד סוף הלילה שלאחריו, ועיכוב מעבר לכך אסור ונקרא הלנת שכר. אצל פועל לילה שמלאכתו מסתיימת בהגיע הבוקר, זמן התשלום הוא עד סוף היום שלאחר ביצוע מלאכתו. (**רש"י** שם, שם).

³⁸ בין אם נתינת מכשול פיזי בפני אדם המוגבל בראייתו, ובין אם נתינת עצה רעה לאדם שלא מכיר בכך ובגלל זה יעשה החלטות ופעולות שיפגעו בו.

³⁹ לא לזכות עני מחמת שמרחם עליו, ולא להימנע מלחייב עשיר מתוך רצון שלא לביישו (גם אם מתכנן הדיין לשלם מכיסו לזה שצדק בדין וכעת חייבו).

⁴⁰ ביצוע פעולה רעה לעמית שעשה לי רע תוך הדגשה שהדבר נעשה כפעולה חוזרת אליו.

⁴¹ נטירה מלשון שמירה. מדובר בהתנהגות חיובית כלפי אדם שחטא כנגדי, תוך הדגשה שאני טוב ממנו ולמרות שלא מגיע לו אני עושה לו טוב (כלומר אני שומר בלבי כל העת את עובדת התנהגותו בחטא כלפי, ואת שנאתי אליו).

⁴² חז"ל (**סנהדרין** סג). למדו מכך כמה איסורי אכילה וביניהם: איסור אכילת אבר מבעל חי קודם המתתו, איסור אכילת קדשים קודם זריקת הדם על גבי המזבח, איסור אכילה קודם התפילה - שאז מבקשים על הדם, על חיי האדם.

⁴³ קביעה באמצעות דברים שאירעו לאדם, אם כדאי לו לעשות מעשה - למרות היעדר קשר הגיוני בינם (בשונה מסימנים שנתן אליעזר בבואו לחפש אישה ליצחק - שם בחן את מידת החדש). לדוגמה נפל לו מטבע וכעת אומר שזה סימן שלא כדאי לו לעשות עסקה מסוימת.

⁴⁴ עינון מלשון עונה - זמן, דהיינו קביעה באמצעות חיזוי בכוכבים אם ראוי לעשות מעשה מסוים.

⁴⁵ גילוח מקום הפאות.

⁴⁶ איסור גילוח בתער.

⁴⁷ עשיית מעשים פולחניים לצורך העלאת נשמת מת ושאלת דברים ממנו.

⁴⁸ שילוב של בעל אוב עם קוסם - חיזוי העתיד.

⁴⁹ מידות שטח או משקל ונפח (שקונה במידות גדולות ומוכר במידות קטנות מכפי האמת).

הפרשה פותחת בציווי ה' את משה לומר לבני ישראל: "קדושים תהיו⁵⁰ כי קדוש אני ה' אלוהיכם". במהלך הפרשה מובאת אזהרה מיחס שלילי לגר: "כי גרים הייתם בארץ מצרים", אזהרה מעבודת אלילים ופירוט העונש למי שיעבור - תוך הדגשה נוספת בצורך של עם ישראל לשמור על מעמדו: "והייתם קדושים", פירוט עונשי⁵¹ אלו שהיו יחד עם גברים/נשים האסורים להם או עם בעלי חיים - בליווי אזהרה שאי שמירת חיי קדושה וטהרה תביא לכך שארץ ישראל תקיא אותם ממנה, והדגשת הצורך באכילת מאכלים כשרים. בסיום הפרשה מזהיר ה': "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי".⁵²

מסר מהפרשה

פרשת אחרי מות עוסקת בקודש הקודשים - ביום הכיפורים, בכהן הגדול, בטהרה מוחלטת. לעומת זאת, פרשת קדושים נמסרת לכלל העם, לא ליחיד ולא בהקשר ליום מיוחד - אלא בחיי היום-יום. חז"ל לימדו אותנו: "קדש עצמך במותר לך". הקדושה מתחילה באכילה, בדיבור, במסחר ובמחשבה. יהודי לא נדרש לפרוש מהחיים - אלא לקדש אותם.

הפטרה למנהג האשכנזים (אחרי מות)⁵³

ההפטרה⁵⁴ עוסקת בהבטחה כי גם בהשמדת מלכות ישראל, ימותו רק החוטאים והשאר ינצלו; נבואה על הגאולה העתידית והקמה מחדש של מלכות בית דוד, והטובה המבוטחת לישראל באחרית הימים.

ה' אומר לעם ישראל כי הם עבדיו לנצח, מאחר והוציאתם מעבדות מצרים - דבר שלא עשה לעמים אחרים שגלו,⁵⁵ ומאחר שלא שבים אליו, ראוי שיפרע מהם על חטאיהם.⁵⁶ אומנם לא יושמד העם כולו, אלא מלכות ישראל בלבד. "והניעותי בכל הגויים את בית ישראל כאשר ינוע" במסנת, ומן הצדיקים לא ימותו כלל. החוטאים הכופרים ב'שכר ועונש' הם בלבד "בחרב ימותו". כאשר יסתיימו למות החוטאים, אחזיר לבית דוד את המלוכה שנפלה ממנה בעת הגלות וכעת תשוב לגדולתה כבימי דוד, לא תקום מלכות ישראל העלולה לאיים על מלכות יהודה,⁵⁷ ומלכות יהודה אף תשלוט עתה על כל הגויים. ברכה גדולה תהיה באותם ימים כך שיעסקו בקציר עד זמן החריש של השנה הבאה, ייפגשו בדרכם "דרך ענבים במשך הזרע", ויין וחלב יהיו בשפע. "ושבתי את שבות עמי ישראל", ובערים אשר עמדו שממה בעת הגולה יתיישבו כעת לנצח וייהנו מפרי עמלם לעד.

מה הקשר בין ההפטרה לפרשה?

בפרשת אחרי מות משווה התורה את עם ישראל לעמים אחרים, ואומרת כי בעת שחוטאים ישראל לא יעזור להם הייחוס שלהם למנוע את העונש המגיע להם.

בהפטרה אומר הנביא כי בעת שחוטא עם ישראל, לא נחשב טוב יותר מהעמים הבזויים הנמכרים לעבדים.

⁵⁰ כלומר תפרשו ותמנעו מביצוע עבירות (רש"י יט, ב), ואף מדברים שבמהותם מותרים אך הימנעות מהם תעלה את האדם לדרגה גבוהה יותר (רמב"ן שם, שם).

⁵¹ חלקם ימותו על ידי בית הדין, וחלקם ימותו בלא בנים או שימותו בניהם בחייהם.

⁵² רש"י (כ, כו) מבאר אזהרה זו שאדם הבוחר שלא להיות ביד ה', סופו להיות נשלט ביד האויבים.

⁵³ הרמ"א (אורח חיים תכח, ח) פוסק שלמרות שבשני פרשות מחוברות המנהג לקרוא את הפטרת הפרשה השנייה, כאן, שהפטרת קדושים הינה הפטרה קשה, יש לקרוא את הפטרת אחרי מות המסתיימת בנחמה.

⁵⁴ עמוס ט, ז - ט, כו

⁵⁵ מצודות דוד ט, ז

⁵⁶ רש"י שם, שם

⁵⁷ מצודות דוד שם, יא

ההפטרה למנהג הספרדים (קדושים)

ההפטרה⁵⁸ עוסקת בהגעת חנניה מישאל ועזריה⁵⁹ לדרוש את ה' מיחזקאל ודבר ה' אליהם באמצעות הנביא; תזכורת לחטאי ישראל במצרים והסיבה להוצאת העם למרות חטאיו; חטאות ישראל במדבר ורחמי ה' עליהם.

בשנה השביעית לגלות יהויכין⁶⁰ "באו אנשים מזרע ישראל" להתפלל שלא תיחרב ירושלים⁶¹ "וישבר" לפני יחזקאל הנביא. ה' מורה לו לומר להם כי מתחייב בשבועה שלא לקבל את תפילתם, ולהסביר להם כי הטעם הוא בגלל שהמשיכו לחטא, בנוסף ל"תועבות אביהם". הרי כאשר בחרתי בישראל לעם בהיותו במצרים נשאתי ידי בשבועה להנהיגם באופן ישר, ועוד נשבעתי, להוציאם ממצרים לארץ "זבת חלב ודבש", בעלת נוף ומזג אוויר הטוב ביותר.⁶² אך תחילה⁶³ הוריתי להם "איש שיקוצי עינו השליכו" ואל תטמאו עצמכם בעבודה זרה של מצרים. אך רוב העם הרשעים⁶⁴ המרו את פי כבר אז, וביקשתי "לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם". אומנם, כדי שלא יתחלל שמי באמירת מצרים שלא היה בכוחי להוציא את עמי מארצם, הוצאתים משם "ואבאם אל המדבר". הודעתים חוקותיי ומשפטיי אשר בעשייתם יחיה אדם בעולם הזה ובעולם הבא, ובנוסף, נתתי להם שבתות וחגים⁶⁵ זכר ליציאת מצרים, המסמלים ומזכירים את בחירתי בהם מקרב העמים. אך הם לא הקפידו על דברי ואת שני השבתות הראשונות כבר חיללו.⁶⁶

"ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם". מחשש שיאמרו עמי הארץ כי אין בכוח ה' להביא את עמו לארץ המובטחת, לא השמדתים כליל. שוב הרמתי ידי בשבועה, והפעם למנוע כניסת בני דור המדבר מלהיכנס לארץ בעוון המרגלים.⁶⁷ מאחר וריחמתי על עמי, לא המתתי אותו במדבר. את בניהם העתידיים לבוא לארץ, הזהרתי שלא ילכו בדרכי אבותיהם הרעות, אלא מאחר ו"אני השם אלוקיכם" אזי "בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשייתם אותם" ושמרו על שבת קודש המהווה אות "ביני ובינכם, לדעת כי אני ה' אלוקיכם".

מה הקשר בין ההפטרה לפרשה?

בפרשת קדושים ישנו ריבוי גדול של מצוות וביניהם איסורי עבודה זרה. בסיום הפרשה מצינו את אזהרת ה' המבקש: "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי".

בהפטרה מבקר הנביא את העם על היטמאו בעבר בעבודה זרה, ומעורר אותו להגביר נאמנותו לבורא ולקיום מצוותיו.

⁵⁸ יחזקאל כ, ב – כ, כ (ספרדים); כ,א – כ, טו (תימנים)

⁵⁹ ד"ק כ, א

⁶⁰ יהויכין בן יהויקים היה מלך יהודה למשך שלושה חודשים בהיותו בן שמונה עשרה, אז הוגלה לבבל על ידי נבוכדנצר, אחת עשרה שנה קודם חורבן הבית. בגולה, נמצא יחד עם צמרת השלטון ונכבדי העם היהודי, כולל יחזקאל הנביא ואף שומר על מעמדו וכינויו כמלך ('ויקיפדיה' ערך 'יהויכין').

⁶¹ המלבים מעורר על כך שהגיעו ביום 'באב, 7 שנים לפני חורבן הבית.

⁶² ד"ק שם, ו

⁶³ ד"ק שם, ז

⁶⁴ רש"י שם, ח

⁶⁵ ד"ק שם, יג

⁶⁶ מצודות דוד שם, שם

⁶⁷ מצודות דוד ורד"ק שם, טו

'מה?

לילדים

חידות לפרשת אחרי מות - קדושים

1. מדוע הכהן הגדול אינו לובש בגדי זהב בכניסתו לקודש הקודשים? (טז, ד)
2. כמה פעמים החליף הכהן הגדול את בגדיו במהלך יום הכיפורים? (טז, ד)
3. את מי ממנים לכוהן גדול? (טז, לב)
4. איזו הוכחה יש לעולם הבא? (יח, ה)
5. נאמר בפרשה "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו". מה הקשר בין הדברים? (יט, ג)
6. במה שונה הציווי "לא תגנובו" בפרשתנו מהציווי "לא תגנוב" שבעשרת הדברות? (יט, י)
7. מצאו עבירה אחת בשלושה צורות ביטוי (יט, י ט)
8. מתי אדם רגיל נחשב לדיין? (יט, לד)
9. מי הוא עם הארץ? (כ, ב)

בכל שבוע יוגרלו 20 שאלות המשתתפים:

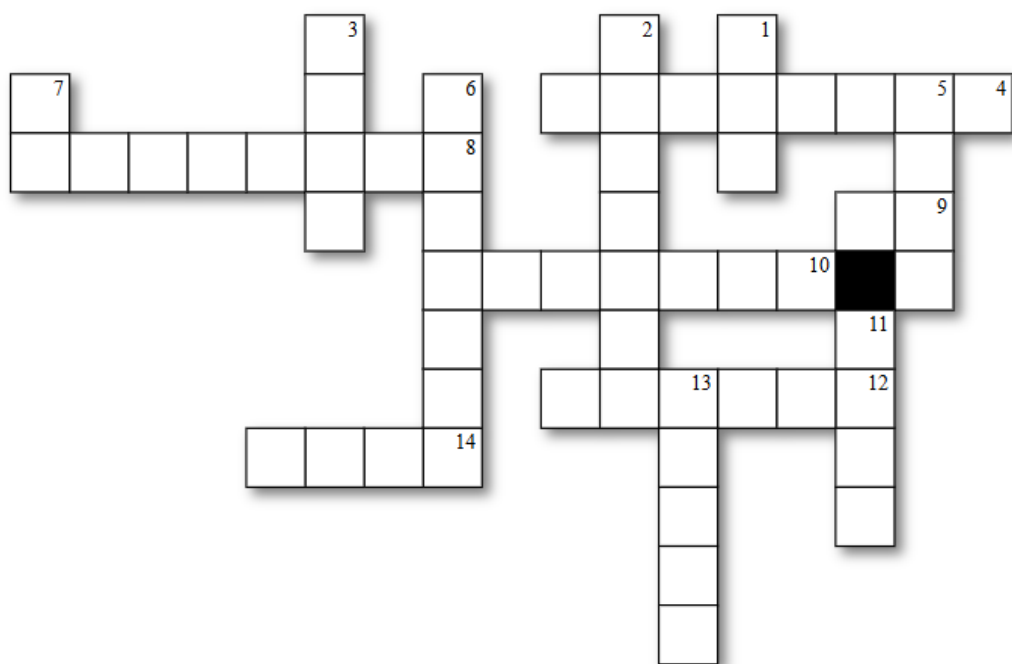
- הקראת 4 חידות בשולחן שבת וקיום שיח משותף אז
- מענה על 2 חידות בשולחן שבת ללא עזרה (אם ילד אחד מקריא, והאחים עונים, כולם זכאים להשתתף בהגרלה)

בכל שבוע תתקיים הגרלה נוספת על 40 שאלות הפותרים את התשבץ.

תשובות יש לשלוח עד מוצ"ש י"ט באייר בשעה 23:00 לכתובת yaakovkatz1989@gmail.com
או אישור הורים בטלפון 0527145013

מזל טוב לזוכים:

מיכל שוהם, בית שמש (חידון 226)	אתי ברוק, בית שמש (תשבץ 227)
אביגיל שוהם, בית שמש (תפזורת 226)	יעל כץ, בית שמש (חידון 227)
עדינה כץ, בית שמש (תשבץ 226)	

מאונך

1. כמה פעמים יזה אהרון מדם פר החטאת
2. מה דינו של מקלל הוריו
3. אחד מבגדי הכהן
5. כיצד מצווים אנו לשפוט
6. כמה זמן אסור עץ במאכל פירותיו
7. את מי מצווים אנו לאהוב
11. כיצד יהרגו אדם שנתן מזרעו למולך
13. עד מתי חייבים לשלם את שכר הפועל

מאונך

4. כיצד מכונה יום הכיפורים
8. למי צריך להשאיר פרט ועוללות בכרם
9. איזה דבר נאסר באכילה
10. שני מאכלים הוזכרו בפרשה
12. כיצד כונה השליח שלקח את השעיר למדבר
14. אנו מצווים שלא לעשות עוול ב_____

עלון זה מוקדש לרפואת:

- בנימין זאב בן רבקה חיה.
- אביגיל הדסה בת מרים צביה.

לקבלת העלון והנצחות פנו
למחבר:

yaakovkatz1989@gmail.com

0527145013

שבת שלום

צאת השבת	כניסת השבת	
20:06	18:49	ירושלים
20:08	19:07	תל-אביב
20:09	19:07	חיפה
20:06	19:03	באר שבע
20:07	19:08	בית שמש
20:08	19:07	עזה
20:10	19:07	לבנון